

Posudek oponenta

Lenka Kluková : Bible Václava IV.. Některé problémy dosavadního studia

Rukopisy Václava IV. patří k „úhelným kamenům“ středoevropského dějepisu umění. Diskutována je otázka jejich datování, stylového zařazení či symboliky okrajové výzdoby foliantů. Jak je patrné ze struktury práce, která je mimochodem dobře propracována, její autorka se zaměřila spíše na problematiku studia rukopisů (především na srovnávání přístupů Julia von Schlossera a Josefa Krásky), nikoliv na rukopisy samé, což je i pochopitelné, neboť jde o práci bakalářskou.

V úvodu se stručně dotkla účelu své práce. Zde si mohla autorka odpustit poznámku o „lidech chaosi“. Druhá kapitola je pak věnována obsahu sbírky václavských rukopisů. Velmi stručně zhodnotila přínos Václavova otce Karla IV. a správně i když trochu zjednodušeně vyzdvihla osobu Karlova kancléře Jana ze Středy. Malého zjednodušení se také dopustila u „devotio moderna“. U řádu augustiniánů je třeba uvádět zda jde o řeholní kanovníky či o eremity nebo bosáky. Za velmi dobrou považuji kapitolu, kterou L. Kluková zasvětila rozčlenění knih Starého zákona v bibli Václava IV. V kapitole Osudy Václavovy knihovny bych oslabil některé výroky jako například o „vyloupení“ pokladu katedrály sv. Víta císařem a králem Zikmundem. Jako nově korunovaný král měl na tyto poklady legitimní právo. Nejrozsáhlejší část práce pojednává o podobě rukopisů Václava IV. a o symbolice jejich výzdoby (v porovnání názorů J. von Schlossera a J. Krásky). Autorka prokázala dobrou znalost literatury avšak některé novější práce ji poněkud unikly (např. nové studie Milady Studničkové o točenici či katalog newyorské výstavy Prague, the Crown of Bohemia 1347-1437 z roku 1995). V poslední kapitole L. Kluková představuje některé novější interpretace emblémů (J. Hlaváčková, Ewa Śniezynska-Stolot, M. Studničková, Maria Theisen). V závěru pak shrnuje svá poznání a uvádí literaturu, kterou použila.

Výtky, které jsem uvedl jsou pouze marginální a domnívám se, že práce splňuje požadavky kladené na práci bakalářskou a proto jí doporučuji k obhájení.

V Praze, dne 15. srpna 2006

Prof. PhDr. Ing. Jan Royt

